

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 770

гр. София, 03.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в закрито заседание на 03.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разгледа дело номер **1067** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение № 14/05.01.2021 г. на Комисията за защита от дискриминация (КЗД), с което е установено, че при осъществяване на своята дейност жалбоподателя като правоприемник на [фирма] поддържа архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания в офиса на дружеството в сградата в [населено място], [улица], наложена му е имуществена санкция в размер на 500лв. и е предписано да преустанови дискриминацията по признак „уреждане“ като предприеме необходимите действия за изграждане на достъп на лица с увреждания до посочения офис в 1 мес. срок от получаване на решението. В жалбата е инкорпорирано искане по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК във връзка с чл. 77 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) за спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на чл. 77 от ЗЗДискр., на осоченото по-горе предписание, обективизирано в т. 3 от решение № 14/05.01.2021г. на Комисията за защита от дискриминация. Обосновават се съображения, че от законосъобразността на цялото решение зависи изпълнението на предписанието. Решението е съобщено на [фирма] по пощата на 10.01.2021 г. Жалбата е депозирана на 22.01.2021 г., поради което следва да се приеме, че искането за спиране е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издаденото решение за прилагане на ПАМ, т.е. във висящ процес по оспорване на акта. Разгледано по същество искането за спиране е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 77 от ЗЗДискр., решенията на комисията за прилагане на принудителни административни мерки по този раздел могат да се обжалват по реда на чл. 68. Обжалването не спира изпълнението на принудителната административна мярка, освен ако съдът разпорежи друго. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира

съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 77 от ЗЗДискр. за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 77 от ЗЗДискр. ПАМ, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата /чл.166, ал.1 от АПК/, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 77 от ЗЗДискр. се прилага нормата на чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 77 във връзка с чл. 65, т. 4 от ЗЗДискр., преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, оспорващия следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдени от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес. В случая в искането не са посочени каквито и да е било конкретни твърдения за евентуалното настъпване на вреди, нито същите са конкретизирани като вид. Липсват данни и за техния размер, поради което съдът не може да прецени дали наистина са „значителни“. Не са представени и никакви доказателства в тази насока, поради което искането е и необосновано. / Определение № 11502 от 1.10.2018 г. на ВАС по адм. д. № 10848/2018 г., VI о.; Определение № 8444 от 21.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 7239/2018 г., VI о.; Определение № 13368 от 6.11.2017 г. на ВАС по адм. д. № 12255/2017 г., VI о./ Освен това, следва да се има предвид, че имуществените вреди по принцип подлежат на репарирание по реда на чл.204 от АПК. Дори и актът да бъде отменен, за искателя съществува възможността да претендира обезщетение за вреди по реда на ЗОДОВ, където ще има възможност да докаже характера и размера на претърпените вреди, в случай, че има такива.

Образуваното дело по жалбата следва да бъде насрочено в открито заседание.

Предвид горното и на основание чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК във връзка с чл. 77 от ЗЗДискр., и чл. 154 и 157 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 41-ви състав

О П Р Е Д Е Л И:

1. ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], обективирано в жалбата, за спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на чл. 77 от ЗЗДискр., на т. III от решение № 14/05.01.2021 г. на Комисията за защита от дискриминация.

Определението по т.1 подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

2. НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание за 04.03.2021г. от 14.15ч, за която дата да се призват като страни:

- жалбоподател: [фирма];

- ответник по жалбата: Комисия за защита от дискриминация.

За датата на съдебното заседание да се уведоми СГП.

УКАЗВА на жалбоподателя, че носи тежестта в хода на производството по делото да докаже допустимостта на оспорването, а при допустима жалба, фактическите констатации, на които базира възраженията си в жалбата.

УКАЗВА на ответника, че носи тежестта в хода на производството по делото да докаже издаване на оспорвания акт от компетентен орган, при спазване на разпоредбите на материалния и процесуалния закон.

Препис от определението да се изпрати на страните по делото на основание чл. 138 от АПК.

Определението по т.2 не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: